

РЕШЕНИЕ

№ 6623

гр. София, 28.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 09.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6977** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на Н. А. Н. срещу Решение № ППН-01-385/2021 от 23.06.2023 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД). Иска се обезсилването му като недопустимо, евентуално – отмяната му като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Х., назначена за процесуален представител на жалбоподателя.

Ответникът – КЗЛД, редовно призован, не изпраща представител. Представя заверено копие на административната преписка по издаване на оспореното решение. В писмени бележки, изготвени от упълномощен процесуален представител- М. Р., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на евентуално заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София – град, Второ отделение, 53 състав, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и становищата на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред КЗЛД е започнало по повод жалба с вх. № ППН-01-385/11.05.2021 г., подадена от Н. А. Н. срещу „Юробанк България“ АД. В жалбата Н. сочи, че е клиент на „Юробанк България“ АД за периода около месец юли 2019 г. до 11.05.2021 г. включително. През месец февруари 2020 г. подал жалба в 04 РУ на ОДМВР – В. за опит за точене на банковата му карта, във връзка с което била извършена предварителна проверка по случая. На 23.06.2020 г. било образувано ДП № 240/2020г. по описа на 04 РУ на ОДМВР – В., пр. преписка № 4742/2020 г. по описа на Окръжна прокуратура – В.. Соци, че с жалбата сезира КЗЛД за изтекли лични данни в хода на предварителната проверка в период 01.02.2020 г. до 22.06.2020 г. и в хода на досъдебното производство в период от 23.06.2020 г. до 11.05.2020 г. В уточняваща молба посочва, че е налице предоставяне на негови лични данни в обхват: три имена, ЕГН, номер на банкова сметка и карта, адрес, данни от документ за самоличност и договор за банкова сметка от „Юробанк България“ АД на 04 РУ на ОДМВР – В. по ДП № 240/2020 г. и на ОП – В. по пр. преписка № 4742/2020 г. от 01.02.2020 г. до 23.06.2020 г.

По така подадената жалба КЗЛД е образувала производство по реда на чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД във връзка с чл. 77, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679. В закрито заседание от 18.01.2023 г. Комисията се е произнесла по редовността и допустимостта на жалбата. За образуваното производство са уведомени страните, като им е дадена възможност да изразят становище и да представят доказателства.

Изразено е становище по жалбата от „Юробанк България“ АД, в което се посочва, че с писмо изх. № 44200-17606/21.10.2020 г. на 04 РУ на ОДМВР – В. е изискана информация от „Юробанк България“ АД, в отговор на което писмо банката, с писмо изх. № 1201/1728/24.11.2020 г., предоставя изисканата информация.

В рамките на административното производство е установено, че Н. А. Н. е сезирал органите на МВР със сигнал, съдържащ твърдения, че на 20.02.2020 г. с данни от банковата карта, издадена на негово име, са извършени три неуспешни опита за закупуване на винетен стикер онлайн. По посочения сигнал на 08.06.2020 г. е образувано ДП № 240/2020 г. по описа на 04 РУ на ОДМВР – В., пр. преписка № 6268/2020 по описа на Районна прокуратура – В. за престъпление по чл. 194, ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 НК. В хода на образуваното досъдебно производство са събрани и съответни материали.

Видно от искане на разследващ полицай при 04 РУ на ОДМВР – В. от 02.07.2020 г., за целите на разкриването и разследването на престъплението и на основание чл. 159 НПК от ответната страна „Юробанк България“ АД е изискана информация на чие име се води банкова сметка с IBAN – [банкова сметка], има ли издадени и колко на брой банкови карти към нея, кой е ползвател на банковите карти; към месец февруари 2020 г. имало ли е дневен лимит за теглене на пари или плащане чрез интернет и какъв е бил размерът му; използвана ли е услугата SMS известяване при използване на банкова сметка; има ли извършени трансакции или опити за такива с платежни средства, издадени на името на Н. А. Н. на дата 20.02.2020 г.; ако има извършени трансакции на посочената дата, да се конкретизират терминалите, включително с адресите, на които се намират, като в случай че трансакциите не са извършени чрез терминал – налична информация за конкретизиране на крайното устройство, чрез което са направени същите.

С постановление на Окръжна прокуратура – В. от 14.10.2020 г. разследването е прието за наблюдение от Окръжна прокуратура – В., пр. преписка № 4742/2020 г. с оглед

установени данни за престъпление по чл. 249, ал. 1 НК.

Поради непредставяне на изисканата на 02.07.2020 г. информация, същата е повторно изискана с искане от 21.10.2020 г. на разследващ полицай при 04 РУ на ОДМВР – В.. В отговор, на 24.11.2020 г. „Юробанк България“ АД предоставя информацията, съгласно която в системата на банката не съществува сметка с цитирания в искането номер. Посочено е, че е налице банкова сметка на лицето Н. Н., а именно BGVPI88981029610901, по която има издадена една карта – М. № 5169070009974899, с картодържател посоченото лице, със стандартни за тези дебитни карти дневни лимити – 800,00 лева за теглене на АТМ и 7000 лева за ползване на ПОС терминал, вкл. и в интернет. Посочено е още, че не е активирана услугата SMS известяване от Н. Н. и че с посочената карта няма извършени трансакции, а неуспешни три опита при търговец API BG T. на 20.02.2020 г. в 23:28:06 часа, извършени онлайн на ПОС терминал 88300000, собственост на Борика – Банкови услуги. Предоставена е информация, че данни за IP адрес, основание за трансакция и получател на услугата са известни на обслужващата институция.

С постановление на Окръжна прокуратура – В. от 18.10.2021 г. по пр. преписка № 4742/2020 наказателното производство по ДП № 240/2020 г. е спряно. Постановлението е оспорено от Н. пред съда и пред прокурор от по-горестоящата прокуратура, като жалбата до съда е оставена без разглеждане, а жалбата до прокурор от по-горестоящата прокуратура – без уважение.

Жалбата на Н. е разгледана от КЗЛД в открито заседание на 19.04.2023 г.

С оспореното решение № ППН-01-385/2021 от 23.06.2023 г. КЗЛД единодушно обявява жалбата, подадена от Н. Н. срещу „Юробанк България“ АД – администратор на лично данни, за неоснователна.

С решението е прието, че не е установено неправомерно обработване на лични данни на Н. от „Юробанк България“ АД, която поначало обработва данните на подателя на жалбата в качеството си на кредитна институция (банка) по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за кредитните институции, поради което се явява администратор на лични данни. Предоставянето на данни (качеството му на титуляр на сметка и картодържател намира законова опора в разпоредбата на чл. 159, ал. 1 НПК и съответно се субсумира под условието на чл. 6, § 1, б. в) и б. д) от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като ответната страна има задължение да предостави данните, които са изискани от разследващия полицай за нуждите на ДП № 240/2020 по описа на 04 РУ на ОДМВР – В., пр. преписка № 4742/2020 г. по описа на ОП – В. с оглед разкриване и разследването на престъплението по чл. 249, ал. 1 НК, поради което КЗЛД е приела, че процесната обработка е извършена съобразно принципа на законосъобразността по чл. 5, § 1, б. а) от Регламент (ЕС) 2016/679.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 28.06.2023 г. /л. 65/. Жалбата е подадена на 12.07.2023 г. /л. 88-гръб/.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА като подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в преклузивния срок по чл. 38, ал. 8 ЗЗЛД.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл.10 от ЗЗЛД. Съгласно цитираната разпоредба, КЗЛД изпълнява задачите

по чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679. В чл. 57, § 1, б. "е" от Регламент (ЕС) 2016/679 е посочено, че без да се засягат останалите задачи, определени с настоящия регламент, на своята територия всеки надзорен орган разглежда жалбите, подадени от субект на данни или от структура, организация или сдружение в съответствие с член 80, и разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно, и информира жалбоподателя за напредъка и резултатите от разследването в разумен срок, особено ако е необходимо по-нататъшно разследване или координиране с друг надзорен орган. В чл. 55 от Регламент (ЕС) 2016/679 е посочено, че всеки надзорен орган е компетентен да изпълнява задачите и да упражнява правомощията, възложени му в съответствие с регламента, на територията на своята собствена държава членка. На територията на Република България, надзорен орган по защита на личните данни е КЗЛД, съгласно чл. 10 от ЗЗЛД, както беше посочено, която с оспореното решение е упражнила своите правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679. Доколкото комисията е сезирана от жалбоподателя за наличие на нарушение на ЗЗЛД, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване пред административния съд. На основание чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, който съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 4, ал. 1 от ПДКЗЛДНА е председател и 4-ма членове при проведено открито заседание. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 19.04.2023 г. заседание на КЗЛД, когато е взето оспореното в настоящото съдебно производство решение, са присъствали председателя и двама от членовете на комисията или 50% плюс един от състава на Комисията. Решението е прието с мнозинство, като трите гласа са достатъчни по закон. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

Неоснователно е възражението на оспорващия за липса на компетентност поради изтекъл мандат на членовете на КЗЛД. Съгласно нормата на чл. 7, ал. 2 от ЗЗЛД председателят и членовете на Комисията изпълняват функциите си и след изтичането на мандата им до избора на новите председател и членове. Ноторно известно е, че към момента не е проведен избор за нови членове, поради което и съобразно визираната правна норма настоящият състав на Комисията е оправомощен да изпълнява функциите си.

Решението е издадено в предвидената от закона писмена форма, съгласно чл. 59 от АПК. Същото съдържа необходимите реквизити, като наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване, подписи на лицата, участвали в производството.

При издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на правото на защита на участниците. На заинтересованите страни са им връчвани своевременно преписи от депозираните в производството книжа и доказателства и им е осигурена възможност да изразят становище по тях.

Решението е постановено и при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679, „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което

може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Според чл. 4, т. 2 от регламент (ЕС) 2016/679 „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Обработването на лични данни е допустимо в конкретно посочени в чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 случаи, а именно: "а" обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; "б" обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; "в" обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; "г" обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; "д" обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; "е" обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

При така визираната нормативна уредба процесните данни, посочени в жалбата на Н.Н. до КЗЛД, а именно три имена, ЕГН, номер на банкова сметка и карта, адрес, данни от документ за самоличност и договор за банкова сметка от „Юробанк България“ АД представляват лични данни, а действията по съхранението и предоставянето им (каквито се твърди, че са извършвани) представляват обработване на лични данни. Безспорно е по делото, че „Юробанк България“ АД е администратор на лични данни – арг. чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679. Правилен е изводът на КЗЛД за недоказаност на твърдяното от Н. неправомерно обработване на лични данни от „Юробанк България“ АД. В хода на производството пред КЗЛД е установено, че данните, предоставени от „Юробанк България“ АД за жалбоподателя Н. са качеството му на титуляр на сметка и картодържател, като данните за три имена и ЕГН са посочени в искането от 02.07.2020 г. от 04 РУ на ОДМВР – В.. В хода на производството пред КЗЛД не са представени доказателства за предоставяне за договор за банкова сметка, нито данни за предоставяне на информация в обхват адрес и данни от документ за самоличност. Нещо повече, предоставянето на данни за качеството на Н. на титуляр на сметка и картодържател е извършено при наличие на предпоставките на чл. 159, ал. 1 НПК, съгласно която разпоредба по искане на съда

или на органите на досъдебното производство всички учреждения, юридически лица, длъжностни лица и граждани са длъжни да запазят и предадат намиращите се у тях предмети, книжа, компютърни информационни данни и други данни, които могат да имат значение за делото. Както правилно е приела КЗЛД, налице е условието на чл. 6, § 1, б. в) и б. д) от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като за „Юробанк България“ АД е налице законово задължение да предостави данните, които са изискани от разследващия полицаи за нуждите на ДП № 240/2020 г. по описа на 04 РУ на ОДМВР – В., пр. преписка № 4742/2020 г. по описа на ОП – В. с оглед разкриване и разследване на престъплението по чл. 249, ал. 1 НК. Няма данни за разпространяване на данни за Н. извън воденото производство.

Въз основа на изложеното настоящият състав счита, че оспореното решение на КЗЛД е законосъобразно, постановено при правилното приложение на материалния закон, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, което налага отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение следва да се присъди на юридическото лице, доколкото е положен труд за процесуално представителство. Това е така, защото въпреки неявяването в съдебно заседание, упълномощеният представител на ответната страна е депозирала подробни писмени бележки по съществото на спора /л.126 и сл. от делото/, а това възнаграждение се дължи на пълномощника и следва да се присъди на страната, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК. Съобразно нормата на чл.37 от Закона за правната помощ, вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, неговият размер следва да бъде минимално установявания, а именно сумата от 100 лв.

Мотивиран от изложеното, на основание чл.172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 53 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Н. срещу Решение № ППН-01-385/2021 от 23.06.2023 г. на КЗЛД, като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА Н. А. Н. да заплати на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от страните с касационна жалба пред ВАС на РБ, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: